

Страни в главното производство

Жалбоподател: PI Pharma NV

Ответник: Novartis AG, Novartis Pharma NV

Преюдициални въпроси

- 1) Следва ли членове 34—36 ДФЕС да се тълкуват в смисъл, че ако марков (референтен) лекарствен продукт и генеричен лекарствен продукт са пуснати на пазара в ЕИП от икономически свързани предприятия, предприятиите от притежател на марката действат срещу по-нататъшната продажба на генеричния лекарствен продукт в държавата на внос от паралелен вносител, който го е преопаковал, като му е поставил марката на марковия (референтния) лекарствен продукт, могат да доведат до изкуствено разделяне на пазарите между държавите членки?
- 2) Ако отговорът на този въпрос е утвърдителен: следва ли тогава предприятиите от притежателя на марката действат срещу това преобозначаване да се проверяват въз основа на условията BMS (съгласно решение на Съда от 11 юли 1996 г., Bristol-Myers Squibb и др. (C-427/93, C-429/93 и C-436/93, EU:C:1996:282)?
- 3) От значение ли е за отговора на тези въпроси обстоятелството, че генеричният лекарствен продукт и марковият (референтният) лекарствен продукт са идентични, съответно имат еднакъв терапевтичен ефект съгласно член 3, параграф 2 от Кралския указ от 19 април 2001 г. относно паралелния внос?

Преюдициално запитване от Bundesfinanzhof (Германия), постъпило на 18 юни 2020 г. — Finanzamt T/S

(Дело C-269/20)

(2020/C 297/41)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Bundesfinanzhof

Страни в главното производство

Жалбоподател: Finanzamt T

Ответник: S

Преюдициални въпроси

1. Трябва ли предвиденото в член 4, параграф 4, втора алинея от Шеста директива 77/388/ЕИО на Съвета от 17 май 1977 година относно хармонизиране на законодателствата на държавите членки относно данъците върху оборота ⁽¹⁾ право на държавите членки да разглеждат като едно данъчнозадължено лице всички лица, установени на територията им, които, макар и юридически независими, са тясно обвързани едно с друго от финансови, икономически и организационни връзки, да се упражнява така, че
 - а) едно от тези лица да се разглежда като едно данъчнозадължено лице, което е данъчнозадължено лице за всички сделки на тези лица, или така, че
 - б) разглеждането като едно данъчнозадължено лице непременно — а оттам и като възникват значителни данъчни загуби — трябва да води до формирането на отделна от тясно обвързаните едно с друго лица ДДС група, която представлява специално създаден за целите на ДДС фиктивен субект?
2. Ако правилният отговор на първия въпрос е отговор а): следва ли от практиката на Съда на Европейския съюз относно целите, различни от икономическата дейност на лицето, по смисъла на член 6, параграф 2 от Шеста директива 77/388/ЕИО на Съвета от 17 май 1977 година относно хармонизиране на законодателствата на държавите членки относно данъците върху оборота (решение на Съда от 12 февруари 2009 г., VNLTO, C-515/07, EU:C:2009:88), че в случай на данъчнозадължено лице, което:
 - а) от една страна, упражнява икономическа дейност и извършва възмездни доставки по смисъла на член 2, точка 1 от Шеста Директива 77/388/ЕИО на Съвета от 17 май 1977 година относно хармонизиране на законодателствата на държавите членки относно данъците върху оборота, и

- б) от друга страна, същевременно извършва дейност, с която се ангажира като държавен орган (свързана с упражняването на властнически правомощия дейност), по отношение на която съгласно член 4, параграф 5 от Шеста Директива 77/388/ЕИО на Съвета от 17 май 1977 година относно хармонизиране на законодателствата на държавите членки относно данъците върху оборота не се разглежда като данъчнозадължено лице,

безвъзмездната доставка на услуги от областта на икономическата му дейност за свързаната с упражняването на властнически правомощия област на дейност не подлежи на облагане съгласно член 6, параграф 2, буква б) от Шеста Директива 77/388/ЕИО на Съвета от 17 май 1977 година относно хармонизиране на законодателствата на държавите членки относно данъците върху оборота?

(¹) ОВ L 145, 1977 г., стр. 1.

Преюдициално запитване от Giudice di pace di Massa (Италия), постъпило на 19 юни 2020 г. — GN, WX/Prefettura di Massa Carrara — Ufficio Territoriale del Governo di Massa Carrara

(Дело C-274/20)

(2020/C 297/42)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Giudice di pace di Massa

Страни в главното производство

Жалбоподатели: GN, WX

Ответник: Prefettura di Massa Carrara — Ufficio Territoriale del Governo di Massa Carrara

Преюдициални въпроси

- 1) Трябва ли понятието забрана за „дискриминация на основание гражданство“, по смисъла на член 18 ДФЕС, да се тълкува в смисъл, че се забранява всяко законотворчество от страна на държавите членки, което може, дори и косвено, скрито и/или фактически, да създаде затруднения за гражданите на другите държави членки?
- 2) В случай на утвърдителен отговор на първия въпрос, може ли член 93, параграф 1-bis от Codice della Strada (Кодекса за движение по пътищата) относно забраната за движение с чуждестранни регистрационни номера (независимо от собственика) след шестдесет дни пребиваване в Италия, да създаде затруднения за гражданите на другите държави членки (притежаващи автомобили с чуждестранен регистрационен номер), поради което да въвежда дискриминация на основание гражданство?
- 3) Трябва ли понятията:
 - а) „право на свободно движение и пребиваване на територията на държавите членки“ съгласно член 21 ДФЕС;
 - б) „вътрешен пазар“, който „обхваща пространство без вътрешни граници, в което свободното движение на стоки, хора, услуги и капитали е осигурено в съответствие с разпоредбите на Договорите“ съгласно член 26 ДФЕС;
 - в) „Свободното движение на работници се гарантира в рамките на Съюза“ съгласно член 45 ДФЕС;
 - г) „ограниченията на свободата на установяване на граждани на държава членка на територията на друга държава членка се забраняват“ съгласно членове 49—55 ДФЕС
 - д) „забраняват се ограниченията на свободното предоставяне на услуги в рамките на Съюза по отношение на гражданите на държавите членки, които са установили в държава членка, различна от тази, в която се намира лицето, за което са предназначени услугите“, съгласно членове 56—62 ДФЕС,

да се тълкуват в смисъл, че националните разпоредби, които могат, дори и само косвено, скрито и/или фактически, да ограничат или да затруднят — по отношение на европейските граждани — упражняването на правото на свободно движение и пребиваване на територията на държавите членки, правото на свободно движение на работници в рамките на Съюза, свободата на установяване и свободата на предоставяне на услуги или да повлияят по някакъв начин на гореспоменатите права, също се забраняват?